

Landskap: VÄSTERBOTTEN. Upptecknat av: Rich. Pettersson

Härad: Umeå tg Adress:

Socken: Umeå Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

- Om revmit 1.
- Lövå 2.
- Vitka 2.

*Matias Lofgren
Umeå 27/10
Umeå 27/10*

2083
En eremit.

*Umeå 27/10
Matias Lofgren*

Det är en gammal gubbe, vid namn J. Boman, som uppehåller sig på ett fiskarskärr, som kallas Flase i skärgården utanför Umeå. Där vistas han hela året i ensamhet och lever där ett mycket enformigt och konstigt liv. Det enda sällskap han har är två getter. Dessa har han under den kalla årstiden i samma rum som han bor själv. Den mat han förtär, tillagar han själv på ett mycket egendomligt sätt. Sina fisk- och köttretter tillagar han så, att han först kokar fisken eller

köttet i en stor gryta, varpå han skräder därifrån benen. Så lagar han till litet mjölsmalta och slår alltsammans i ett tråg, som han själv tillverket av gräsl. Denna rätt smakar för honom bäst flere dagar efter den blivit tillagad. Mjölgröt äter han utan mjölk, fastän han har getter, den enda grötveta han använder är brännvin, som för honom smakar bra. Då han skall ut på någon jakt- eller fiskefärd, äter han ett par timmar, varpå han kan sedan vara utan mat hela dygnet.

Denna gubbe har ett berättat många roliga historier, som äro mycket intressanta.

En av dessa är, att det finnes sjörån på nämnda skär, som i många fall är för honom till stor nytta. Dessa förutsäga om storm och om det kommer någon främmande på skäret samt en hel del andra saker, som komma att hända i närheten. Detta sker på det sättet, att det språkar och dundrar på förhand, på samma sätt som det kommer att hända.

En annan historia som han berättat, är att på sommaren 1898, såg han på nämnda skär, två på varandra följande dagar, en märkvärdig kvinna, som uppgav sig vara vittra. Hon var sysselsatt med att valta en boskapsjord, som ej var synlig, men väl hörde gubben bjällerklang, tuppars galande, tjurrars råmande och hundars tjut.

Även har han en hel del andra historier att berätta. Detta beror nog på att han själv fjollar med ett anlita spöken och troll och därför torde hava lätt att se sådana.

Men han är för övrigt mycket språksam, så att det är ett nöje att besöka honom i hans ensamhet.

Richard Pettersson.